

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2010 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **P. V., rod. C.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“), o dovolaní obvineného P. V., rod. C. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 2010, sp. zn. 1To/130/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. V., rod. C. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 27. októbra 2009, sp. zn. 2T/87/2008 bol obvinený P. V., rod. C. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

02. júla 2001 o 09.45 hod. v B., po ulici M. T., pri autobusovej zastávke s názvom Š., v ľavom jazdnom pruhu, smerom do centra mesta, viedol osobné motorové vozidlo značky F. F., evidenčné číslo: B. rýchlosťou minimálne 98 km/hod., čím porušil § 15 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, v zmysle ktorého najvyššia dovolená rýchlosť jazdy v obci aj v tom čase bola 60 km/hod., v dôsledku čoho vo vzdialenosti 2,1 m za úrovňou vyznačeného priechodu pre chodcov, zrazil chodca - poškodeného J. L., ktorý v tom čase prebiehal cez vozovku na červený svetelný signál pre chodcov, z pravej strany na ľavú z pohľadu obvineného, poza prednú časť autobusu, ktorý prichádzal k uvedenej zastávke. V dôsledku nárazu poškodený J. L. utrpel rozsiahle zranenia, ktorým na mieste nehody podľahol.

Okresný súd za to obvinenému P. V., rod. C. uložil podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená A. J., nar. X., trvale bytom N. Z., ul. T. V. odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie okresná prokurátorka, obvinený P. V., rod. C., ako aj poškodená A. J..

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom z 21. apríla 2010, sp. zn. 1To/130/2009 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. (na podklade odvolania obvineného) zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine, treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného P. V., rod. C. uznal za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. na nezmenenom skutkovom základe a uložil mu podľa 224 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 rokov.

Odvolanie Okresnej prokurátorky pre Bratislavu IV a poškodenej A. J. krajský súd zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 30. júna 2010 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Podľa názoru obvineného súdy neskúmali okolnosti prípadu, ktoré sú dôvodom na mimoriadne zníženie trestu podľa ustanovenia § 40 Tr. zák. Obvinený poukázal na to, že aj keď ho krajský

súd uznal za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 (nie aj ods. 2) Tr. zák., naďalej trest zostal neprimerane prísny. Upriamil pozornosť na dĺžku trestného konania, ktorá patrí medzi okolnosti prípadu, ktoré umožňujú mimoriadne zníženie trestu poukazujúc na čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej obvinený vo svojom dovolaní upozornil na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý akceptuje zmiernenie trestu ako dostatočnú formu kompenzácie v prípade porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote. V závere zdôraznil, že na aplikáciu ustanovenia § 40 Tr. zák. sú splnené zákonné podmienky a preto, hoci ide o fakultatívne ustanovenie zákona, jeho neaplikovanie je porušením hmotnoprávneho ustanovenia.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a v zmysle § 386 Tr. por. rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV z 27. októbra 2009, sp. zn. 2T/87/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 2010, sp. zn. 1To/130/2009 v napadnutej časti zrušil.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, ktorý navrhol toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť z dôvodu, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. („rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“).

Dovolateľ vo svojom dovolaní neuviedol žiadne právne námietky, ktoré by sa týkali skutku, ktorý je predmetom odsudzujúceho rozsudku, ale k uvedenému dovolaciemu dôvodu priradil výhrady voči výroku o treste odňatia slobody s tým, že malo byť použité zmierňovacie ustanovenie § 40 Tr. zák.

Tu treba predovšetkým uviesť, že namietané nepoužitie ustanovenia § 40 Tr. zák. nie je otázkou právneho posúdenia skutku, pretože nemá žiadny vzťah k tomu ako bol kvalifikovaný skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nejde ani o nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia na čo sa výslovne viaže podané dovolanie, pretože nemôže mať žiadny vzťah k výroku o treste za stavu, keď sú výslovne stanovené zvláštne dôvody dovolania, týkajúce sa trestu (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého možno dovolanie podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa).

Pripustiť dovolanie z dôvodu nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por. preto, že nebolo použité ustanovenie § 40 Tr. zák. by logicky zakladalo pripustiť dovolanie aj preto, že neboli správne aplikované akékoľvek ďalšie ustanovenia, vzťahujúce sa k rozhodovaniu o treste, čo by ale bolo evidentne v rozpore s koncepciou dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Spôsob, ktorým zákonodarca vymedzil dovolacie dôvody vo vzťahu k rozhodovaniu o treste, vyjadril prípustnosť dovolania proti výroku o treste len vtedy, ak bol uložený neprípustný druh trestu alebo trest mimo trestnej sadzby.

Z uvedeného vyplýva, že námietka založená na tvrdení o uložení neprimeraného trestu v dôsledku nepoužitia ustanovenia § 40 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody obsahovo nenapĺňa dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a zároveň ani žiadny iný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o právne posúdenie, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že skutok vymedzený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 2010, sp. zn. 1To/130/2009 bol v súlade s Trestným zákonom správne po právnej stránke posúdený ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. Ďalej treba uviesť, že obvinenému boli uložené také druhy trestov, ktorých uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pripúšťa a rovnako tak výmera týchto trestov

je v rámci zákonných trestných sadziieb.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného P. V., rod. C. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. novembra 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková